

Шейка О. І.

аспірант,

Західноукраїнський національний університет

СУЧАСНА ПРАГМАТИКА УПРАВЛІННЯ СОЦІОГУМАНІТАРНИМИ ЧИННИКАМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР

В умовах воєнного стану управління соціогуманітарними чинниками є сукупністю різних за природою способів цілеспрямованого впливу суб'єктів управління на їх діяльність та на фактори й чинники, від яких залежить результат соціального розвитку підприємницьких структур, задля досягнення цілей соціальної політики. Варто відзначити, що при цьому залежно від факторів соціогуманітарного управління, які можуть мати економічну, соціальну, організаційну, політичну і правову природу, виокремлюють економічні, мотиваційні, організаційні, політичні, соціальногуманітарні та правові механізми, які формуються під впливом права та які мають застосовуватися у комплексі.

Доведено, що управління соціогуманітарними чинниками, зважаючи на складність управління соціогуманітарним розвитком являє собою багаторівневу систему економічної безпеки підприємницьких структур взаємопов'язаних механізмів різного характеру. З практичної точки зору відзначено, що ефективність зміцнення економічної безпеки підприємницьких структур забезпечується вірним вибором сукупності інструментів. Адже, інструменти управління соціогуманітарними чинниками – це специфічні засоби за допомогою яких здійснюється реалізація соціальних зобов'язань держави та підприємств.

В таких умовах функціонування важливим аспектом є формування ефективного організаційно-економічного механізму управління даною науковою проблематикою. Механізм управління соціогуманітарними чинниками економічної безпеки підприємницьких структур – це система

організаційно-економічних і правових заходів із запобігання соціально-економічним загрозам, що охоплює такі елементи: об'єктивний і всебічний моніторинг соціально-економічної політики держави та підприємницьких структур зокрема, з метою виявлення та прогнозування внутрішніх і зовнішніх загроз у соціальній сфері; вироблення гранично допустимих значень соціально-економічних показників, недотримання яких призводить до нестабільності й соціальних конфліктів; діяльність держави щодо виявлення та запобігання внутрішнім і зовнішнім загрозам у соціальній сфері економічної безпеки підприємницьких структур. Як основу механізму управління соціогуманітарної складової економічної безпеки підприємницьких структур слід розглядати сукупність об'єктивних залежностей і зв'язків між явищами і процесами соціально-економічного життя в їхньому саморозвитку та динаміки [3].

Вважаємо за доцільним акцентувати увагу на тому, що у структурі механізму управління соціогуманітарними чинниками економічної безпеки підприємницьких структур слід виокремити такі підсистеми в межах єдиного механізму: підсистема самозабезпечення необхідних параметрів соціальної взаємодії і розвитку підприємств; підсистема державного регулювання стану соціальної безпеки підприємницьких структур.

Однак слід зазначити, що формування та зміцнення єдиного соціогуманітарного простору потребують вирішення низки завдань, серед яких підвищення ефективності витрачання коштів, які виділяються для підтримки соціогуманітарної компоненти підприємств, нарощування дослідницького потенціалу на основних напрямках їх функціонування, інвентаризація структур багаторівневої управлінської системи, розвиток інструментів та механізмів координації і взаємодії між усіма суб'єктами державної політики [2].

З практичної точки зору, з метою удосконалення економічної безпеки підприємницьких структур в контексті соціогуманітарної ефективності необхідно, на нашу думку, здійснити низку практичних заходів, а саме: адаптувати вітчизняне законодавство до нових умов формування і реалізації соціогуманітарної політики; прийняти низку законодавчих актів, що регламентують спільну діяльність приватних інвесторів і держави у сфері соціогуманітарного виміру; сприяти активній участі бізнес-співтовариству; зорієнтувати державні й регіональні цільові програми у контексті соціогуманітарного виміру; створити умови щодо формування партнерами від соціогуманітарної сфери позитивного образу бізнесмена і корпорації, які відіграють вагомую роль у соціогуманітарного розвитку суспільства; поширити ринкові відносини на окремі сектори сфери соціогуманітарного чинника економічної безпеки підприємницьких структур [1].

Основними напрямками діяльності щодо розв'язання окреслених завдань є: покращення інституційного забезпечення функціонування соціогуманітарної сфери; удосконалення законодавчого й організаційно-правового забезпечення процесів формування та зміцнення єдиного соціогуманітарного простору; здійснення аналітико-прогнозного супроводу і моніторингу відповідних процесів на державному, регіональному та місцевому рівнях; налагодження потужної системи інформаційної підтримки, розвиток внутрішньо- та зовнішньополітичної інформаційно-комунікативних стратегій; стимулювання міжрегіональної інтеграції та гармонійне поєднання загальнодержавних і регіональних інтересів.

Список використаних джерел

1. Вівчар О. І. Управління економічною безпекою підприємств: соціогуманітарні контексти: монографія. Тернопіль, ФОП Паляниця В. А., 2018. 515 с.

2. Зяйлик М. Ф. Організаційний механізм управління соціогуманітною компонентою забезпечення економічною безпекою підприємств у фокусів сучасних викликів та загроз. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. № 2. 2020. С. 42–46.

3. Gevko V. Conceptual and practical contexts of the strategic imperatives of tnetworking companies management in the modern business environment. Український журнал прикладної економіки та техніки. 2021. Volume 6. № 4. С. 24–29.